

geconfronteerd te worden, haar moeder naar buiten was gegaan en met lange halen haar verdriet losliet. Tessa: 'Ik vond het echt zo stoer van haar dat ze dit voor mij wilde doen.'

Een gezonde baby

Eind december kreeg Tessa een MRI om te zien hoe de tumor reageerde op de behandeling. Een week voor de geplande keizersnede bleek de tumor na twee chemo's al voor driekwart geslonken, waardoor de keizersnede kon worden uitgesteld zodat ze de zwangerschap kon voldragen. Op 2 februari wordt dochter Noëll gezond geboren. 'Ik vind het zo bijzonder dat je baarmoederhalskanker hebt en dat de baarmoeder er tegelijkertijd voor zorgt dat er een gezond kindje groeit.' Tessa vertelt dat ze veel gemist heeft: de bevalling verliep niet normaal, ze kon haar kindje niet meteen vasthouden en alles rondom het eerste flesje en het verschonen ontging haar door een bloedtransfusie. Het voelde voor Tessa als een litteken. Ze is er lang boos om geweest, het zijn dingen die je niet meer over kunt doen.

Ik kon nog geen pen optillen

Tessa kreeg een week om te herstellen van de keizersnede en van haar kraamtijd te genieten, daarna moest ze zich melden voor chemo en 25 bestralingen. Ze pendelde met haar man en dochtertje tussen ziekenhuis en thuis heen en weer, raakte steeds vermoeider en kon na drie weken nog geen pen optillen. Haar lichaam was zo uitgeput dat het volledig verkrampde, ze werd opgenomen vanwege een ernstig kaliumtekort. Toen ze na een week ziekenhuis iets opgeknapt was, begon Tessa tot slot aan de brachytherapie (inwendige bestraling; eindred.). 'Alles wat ik al had moeten verduren, viel in het niet bij de brachytherapie. Het was heel erg zwaar.' Operatief werden de staafjes ingebracht en platliggend kreeg ze de bestralingsdoses. Het verwijderen van de staafjes en verband was extreem pijnlijk. Tessa was opgelucht dat ze maar één inwendige bestraling kreeg.

Is de kanker terug?

Tessa geniet van haar dochter en werkt aan haar conditie. In juli, drie maanden na de laatste bestraling, bleek ze schoon, maar in december kreeg ze opnieuw klachten. Tessa had vanaf het begin aangegeven dat ze haar baarmoeder en eierstokken wilde laten verwijderen, maar het ziekenhuis vond het verstandiger ze te behouden. Haar klachten werden veroorzaakt door een klein stukje baarmoederweefsel dat niet volledig kapot bestraald was. Dit stukje volgde de normale cyclus, maar doordat de baarmoedermond verkleefd was, kon het vocht niet weg. Bij een van de pogingen om de baarmoedermond open te krijgen trad een complicatie op, waardoor Tessa acuut geopereerd moest worden. Een paar dagen later besloot de gynaecoloog alsnog haar baarmoeder en eierstok-

ken te verwijderen. 'Ik ben blij dat mijn baarmoeder en eierstokken eruit zijn, ik voelde me direct daarna een stuk beter.'

Intimiteit

Naast alles wat haar lichaam had doorgemaakt, kreeg Tessa ook te maken met iets waar veel vrouwen met gynaecologische kanker tegenaan lopen: de intimiteit veranderde ingrijpend. Tessa: 'In het begin was er van beide kanten heel veel angst.' Door alle behandelingen had Tessa last van verklevingen. 'Ik probeerde met pelottes alles open te houden en een beetje "diepgang" te krijgen. Het was vooral een zoektocht van proberen wat er nog wel kon en wat niet. Wanneer je vaker gemeenschap hebt, wordt het uiteindelijk minder pijnlijk. Niet alles lukt meer en soms doet het veel pijn.' Het duurde een tijdje, maar door met elkaar in contact te blijven vonden Tessa en haar man hun weg hierin. 'Ik ben heel blij dat ik dat niet ook nog kwijt ben geraakt.'

'Ik heb een nieuwe kans gekregen om te leven en dat doe ik nu zoals ik het wil.'

Wat wil ik nou echt?

Tessa had het gevoel dat ze vanuit het ziekenhuis weinig begeleiding kreeg bij het verwerken van het ziekteproces en wist daardoor niet goed welk soort hulp beschikbaar was. Ze praatte alles van zich af met iedereen die het wilde horen en vond steun bij haar familie, terwijl ze eigenlijk iets anders zocht dan praten, maar dat nergens kon vinden. Uiteindelijk ging ze zonder professionele hulp verder. Gaandeweg vond ze haar eigen weg om weer verder te gaan. 'Ik doe alleen nog dingen waar ik achter sta. Ik heb een nieuwe kans gekregen om te leven en dat doe ik nu zoals ik het wil. Misschien is het egoïstisch, maar als ik het niet voor mezelf doe, voor wie dan wel?' Op werkgebied stelde ze zich de vraag: wat wil ik nu echt? 'Ik heb altijd iets gehad met energie en daarin ben ik verder gegaan.' Tessa zette een traject op voor vrouwen die, net als zij, in een zwart gat terechtkwamen. 'Het stuk dat ik zelf gemist heb, dat doe ik nu voor andere vrouwen.'

onbewustbegrepen.nl

Cadeau

Juist door alles wat ze heeft meegemaakt, realiseert Tessa zich hoe bijzonder het leven is. Doordat haar ziekte pas met 26 weken zwangerschap werd ontdekt, kreeg haar dochtertje een kans om gezond ter wereld te komen. 'Door de ziekte heb ik mijn mooiste cadeautje gekregen. Ik heb mijn kind het leven gegeven en mijn kind heeft mijn leven gered.'